

# TỔ CHỨC CHÍNH QUYỀN ĐÔ THỊ BERLIN VÀ GIÁ TRỊ THAM KHẢO CHO THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

● NGUYỄN HẢI ĐĂNG

Khoa Luật Hành chính - Nhà nước, Trường Đại học Luật Thành phố Hồ Chí Minh  
nhdang@hcmulaw.edu.vn

## TÓM TẮT:

Bài viết phân tích mô hình tổ chức chính quyền đô thị Berlin trong bối cảnh đặc thù của một “bang - thành phố” thuộc nhà nước liên bang, qua đó làm rõ cấu trúc thể chế, cơ chế vận hành và chế độ phân định thẩm quyền giữa các cấp chính quyền. Nghiên cứu cho thấy Berlin xây dựng mô hình quản trị đô thị hiệu quả dựa trên sự kết hợp giữa tính tự chủ cao của cấp bang và cơ chế phân cấp hợp lý cho cấp quận. So sánh với thực tiễn tại Thành phố Hồ Chí Minh, bài viết chỉ ra những hạn chế về phân quyền, tự chủ tài chính và tính đặc thù của mô hình hiện hành, từ đó đề xuất tăng cường phân quyền, hoàn thiện pháp luật và đổi mới quản trị nhằm nâng cao hiệu quả quản lý đô thị.

**Từ khóa:** Luật Đô thị đặc biệt, chính quyền đô thị, chính quyền Berlin, quản trị đô thị.

## 1. Đặt vấn đề

Trong bối cảnh đô thị hóa và toàn cầu hóa diễn ra mạnh mẽ, các đô thị lớn ngày càng giữ vai trò trung tâm trong phát triển kinh tế, đổi mới sáng tạo và quản trị xã hội. Với vị thế là đô thị đặc biệt và đầu tàu kinh tế của cả nước, Thành phố Hồ Chí Minh đang đối mặt với nhiều thách thức về quản lý đô thị, như áp lực dân số, quá tải hạ tầng, yêu cầu nâng cao chất lượng dịch vụ công và đòi hỏi xây dựng nền quản trị hiện đại, hiệu quả. Việc hoàn thiện mô hình chính quyền đô thị là yêu cầu cấp thiết đối với các đô thị lớn như Thành phố Hồ Chí Minh. Mặc dù đã có nhiều cải cách, mô hình hiện

hành vẫn đặt ra những vấn đề về phân quyền và hiệu quả quản trị. Trong bối cảnh đó, Berlin là mô hình “Bang - Thành phố” tiêu biểu với mức độ tự chủ cao và cơ chế quản trị hiện đại. Trên cơ sở nghiên cứu kinh nghiệm của Berlin, bài viết đề xuất một số kiến nghị nhằm hoàn thiện mô hình chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh.

## 2. Cơ sở lý luận và kinh nghiệm mô hình tổ chức chính quyền đô thị Berlin

### 2.1. Mô hình tổ chức chính quyền đô thị Berlin

Thứ nhất, Berlin là mô hình “Bang - Thành phố” đặc thù trong hệ thống liên bang Đức

Berlin vừa là thủ đô, vừa là một trong 16 bang của Cộng hòa Liên bang Đức. Đây là mô hình tổ chức đặc biệt khi một chủ thể đồng thời thực hiện chức năng của chính quyền đô thị và chính quyền bang (The Governing Mayor Senate Chancellery, 2024). Nhờ đó, Berlin không chỉ quản lý các vấn đề đô thị thông thường mà còn được trao nhiều quyền năng hiến định về lập pháp, hành pháp và tài chính (Schefold, D., 2013). Mô hình này tạo điều kiện cho Berlin chủ động xây dựng chính sách phát triển phù hợp với đặc thù của một siêu đô thị, đồng thời bảo đảm tính thống nhất trong quản lý nhà nước.

*Thứ hai, quyền tự chủ hiến định là nền tảng của mô hình chính quyền Berlin*

Vị trí pháp lý của Berlin được xác lập bởi Luật Cơ bản Đức và Hiến pháp bang Berlin. Theo đó, Berlin có quyền ban hành pháp luật trong nhiều lĩnh vực thuộc thẩm quyền của bang và thực hiện một số nhiệm vụ do liên bang ủy quyền (Germany, 1949). Điều này thể hiện rõ nguyên tắc liên bang và tự quản địa phương của Đức, trong đó các bang được trao quyền tự chủ rộng rãi trong tổ chức và thực thi quyền lực nhà nước. Đối với Berlin, cơ chế này giúp chính quyền đô thị có khả năng phản ứng linh hoạt trước các yêu cầu phát triển kinh tế - xã hội và quản trị đô thị hiện đại.

*Thứ ba, Nghị viện bang giữ vai trò trung tâm trong cơ cấu quyền lực*

Nghị viện bang Berlin (Abgeordnetenhaus) là cơ quan đại diện được bầu trực tiếp bởi người dân, có chức năng lập pháp, quyết định ngân sách và giám sát hoạt động của cơ quan hành pháp (Germany, 1949). Đây là thiết chế bảo đảm tính dân chủ và trách nhiệm giải trình trong quản trị đô thị. Thông qua việc quyết định thành lập cơ quan hành pháp và giám sát hoạt động của chính quyền, Nghị viện bang tạo ra cơ chế kiểm soát quyền lực hiệu quả, góp phần duy trì sự cân bằng giữa các nhánh quyền lực trong hệ thống chính quyền Berlin.

*Thứ tư, mô hình hành pháp tập thể giúp hạn chế tập trung quyền lực*

Khác với nhiều địa phương ở Đức áp dụng mô hình thị trưởng do dân bầu trực tiếp, Berlin tổ chức cơ quan hành pháp theo mô hình Thượng viện (Senat). Đứng đầu là Thị trưởng Điều hành, cùng

các Thượng nghị sĩ phụ trách từng lĩnh vực chuyên môn (Wollmann, H., 2019). Cơ chế hành pháp tập thể này đề cao sự phối hợp, đồng thuận trong quá trình ra quyết định và hạn chế tình trạng tập trung quyền lực vào một cá nhân. Đồng thời, mô hình còn tăng cường trách nhiệm chính trị của cơ quan hành pháp trước Nghị viện bang.

*Thứ năm, tổ chức chính quyền quận bảo đảm tính gần dân trong quản trị đô thị*

Để quản lý hiệu quả một đô thị có quy mô lớn, Berlin được chia thành các quận hành chính. Mặc dù các quận không phải là cấp chính quyền độc lập, nhưng vẫn đóng vai trò quan trọng trong việc đưa chính quyền đến gần người dân. Mỗi quận gồm Hội đồng quận (BVV) và Ban điều hành quận (Bezirksamt). Hội đồng quận thực hiện chức năng đại diện và giám sát, trong khi Ban điều hành quận chịu trách nhiệm tổ chức thực thi chính sách và cung cấp dịch vụ công (Schefold, D., 2013). Cơ chế này giúp tăng cường khả năng phản hồi nhanh chóng đối với các nhu cầu của cộng đồng dân cư.

*Thứ sáu, phân cấp hành chính hợp lý là yếu tố tạo nên hiệu quả quản trị*

Mối quan hệ giữa cấp bang và cấp quận ở Berlin được xây dựng trên nguyên tắc phân cấp đi đôi với giám sát. Cấp bang tập trung vào hoạch định chính sách và quản lý các lĩnh vực chiến lược, còn cấp quận thực hiện các nhiệm vụ hành chính và cung cấp dịch vụ công (The Governing Mayor Senate Chancellery, 2024). Sự phân công này vừa bảo đảm tính thống nhất trong quản lý đô thị, vừa tạo điều kiện cho các quận chủ động xử lý các vấn đề phát sinh tại địa phương. Đây được xem là một trong những yếu tố quan trọng giúp Berlin duy trì hiệu quả quản trị và chất lượng dịch vụ công cao.

## **2.2. Chế độ phân định thẩm quyền cho chính quyền đô thị Berlin**

*Thứ nhất, cơ chế phân định thẩm quyền hai cấp tạo nền tảng cho quản trị đô thị hiệu quả*

Chế độ phân định thẩm quyền của Berlin được xây dựng trên nền tảng nhà nước liên bang, trong đó thẩm quyền được phân chia theo hai chiều: giữa liên bang và bang Berlin; giữa chính quyền bang/thành phố với các quận trực thuộc (Germany, 1949).

Cách thức tổ chức này giúp bảo đảm sự thống nhất của quyền lực nhà nước nhưng vẫn tạo không gian cho tính tự chủ và linh hoạt trong quản lý đô thị. Đây là một đặc điểm nổi bật của mô hình Berlin, cho phép thành phố vừa thực hiện các quyền năng của một bang, vừa đáp ứng yêu cầu quản trị của một đô thị lớn và hiện đại.

*Thứ hai, sự phân công giữa cấp bang và cấp quận bảo đảm cân bằng giữa thống nhất và linh hoạt*

Một đặc trưng quan trọng của mô hình Berlin là sự phân định rõ ràng chức năng giữa các cấp chính quyền (Wollmann, H., 2019). Trong khi cấp bang/thành phố chịu trách nhiệm hoạch định chính sách và quản lý các lĩnh vực chiến lược, các quận chủ yếu thực hiện nhiệm vụ hành chính và cung cấp dịch vụ công cho người dân. Cách thức phân công này giúp duy trì tính thống nhất trong quản lý đô thị, đồng thời tạo điều kiện để các quận linh hoạt xử lý các vấn đề phát sinh phù hợp với đặc điểm của từng địa bàn.

*Thứ ba, cơ chế tài chính là công cụ bảo đảm thực thi thẩm quyền*

Hiệu quả của mô hình Berlin không chỉ dựa trên phân quyền hành chính mà còn được bảo đảm bằng cơ chế tài chính phù hợp. Berlin có quyền tham gia phân chia các nguồn thu thuế lớn và chủ động quản lý ngân sách với tư cách là một bang (Wollmann, H., 2019). Tuy nhiên, các quận không có quyền tự chủ tài chính hoàn toàn mà phụ thuộc chủ yếu vào nguồn ngân sách do cấp bang phân bổ. Điều này giúp duy trì sự kiểm soát thống nhất về tài chính, đồng thời bảo đảm nguồn lực được phân phối theo nhu cầu dân cư và điều kiện kinh tế - xã hội của từng quận.

*Thứ tư, cơ chế giám sát chặt chẽ góp phần kiểm soát quyền lực*

Bên cạnh việc phân cấp, Berlin đặc biệt chú trọng cơ chế giám sát nhằm bảo đảm tính hợp pháp và hiệu quả của hoạt động quản lý. Chính quyền bang có quyền kiểm tra việc tuân thủ pháp luật của các quận và can thiệp khi cần thiết để duy trì sự thống nhất trong quản lý nhà nước. Đồng thời, Berlin cũng có quyền sử dụng các cơ chế bảo vệ

hiến pháp để bảo vệ quyền tự chủ của mình trước liên bang (Schefold, D., 2013). Điều này cho thấy, mô hình Berlin không chỉ đề cao tự chủ mà còn xây dựng hệ thống kiểm soát quyền lực hiệu quả nhằm ngăn ngừa sự lạm quyền hoặc phân tán quyền lực quá mức.

*Thứ năm, dân chủ cơ sở vẫn được bảo đảm thông qua các thiết chế địa phương*

Mặc dù các quận không có địa vị tự quản độc lập, Berlin vẫn duy trì các cơ chế dân chủ cơ sở thông qua Hội đồng quận và các hình thức tham gia của người dân. Nhờ đó, người dân vẫn có điều kiện tham gia vào quá trình quản lý địa phương và giám sát hoạt động của chính quyền (Dickinson, R. E., 1945). Sự kết hợp giữa quản lý tập trung ở cấp bang và dân chủ cơ sở ở cấp quận đã góp phần tạo nên một hệ thống quản trị vừa hiệu quả, vừa bảo đảm tính đại diện và trách nhiệm giải trình.

*Thứ sáu, giá trị của mô hình Berlin là sự cân bằng giữa tự chủ và kiểm soát*

Điểm thành công của mô hình Berlin nằm ở việc kết hợp hài hòa giữa quyền tự chủ của chính quyền bang, cơ chế phân cấp hành chính hợp lý, nguồn lực tài chính ổn định và hệ thống giám sát hiệu quả (Fedtke, J., 2021). Nhờ đó, Berlin duy trì được tính thống nhất trong quản lý đô thị nhưng vẫn bảo đảm khả năng thích ứng linh hoạt trước các yêu cầu phát triển của một đô thị hiện đại.

### **3. Thực trạng tổ chức chính quyền đô thị Thành phố Hồ Chí Minh và bài học từ mô hình chính quyền đô thị Berlin**

#### **3.1. Thực trạng tổ chức chính quyền đô thị Thành phố Hồ Chí Minh**

*Thứ nhất, một trong những hạn chế cơ bản là sự thiếu phân hóa rõ ràng giữa chính quyền đô thị và chính quyền nông thôn trong hệ thống pháp luật hiện hành*

Mặc dù Luật Tổ chức chính quyền địa phương đã có những điều chỉnh nhất định, song về bản chất, mô hình tổ chức và phân định thẩm quyền vẫn áp dụng tương đối giống nhau cho cả khu vực đô thị và nông thôn - tổ chức đầy đủ thiết chế HĐND và UBND ở tất cả các cấp chính quyền địa phương (ngoại trừ các trường hợp đặc thù) (VCCI, 2025).

Điều này dẫn đến hệ quả là chính quyền đô thị - vốn phải xử lý các vấn đề phức tạp hơn như quy hoạch không gian, giao thông, môi trường, dịch vụ công quy mô lớn – lại không được trao các công cụ pháp lý và thẩm quyền tương xứng.

*Thứ hai, mức độ tự chủ và linh hoạt của chính quyền địa phương còn hạn chế*

Cơ chế phân cấp hiện nay vẫn mang nặng tính hành chính - mệnh lệnh, trong đó nhiều quyết định quan trọng về tài chính, đầu tư, quy hoạch vẫn phụ thuộc vào cấp trung ương hoặc cấp thành phố (Nguyễn Quốc Sửu, 2025). Chính quyền cấp quận, phường chủ yếu thực hiện chức năng hành chính, thiếu không gian để chủ động sáng tạo trong quản trị. Điều này làm giảm khả năng phản ứng nhanh với các vấn đề phát sinh tại địa bàn đô thị có tốc độ biến động cao như Thành phố Hồ Chí Minh.

*Thứ ba, cơ chế tài chính đô thị chưa bảo đảm tính tự chủ thực chất*

Mặc dù Thành phố Hồ Chí Minh là địa phương có đóng góp ngân sách lớn, nhưng quyền quyết định và phân bổ nguồn lực vẫn bị ràng buộc bởi cơ chế điều tiết ngân sách trung ương (Vũ Tuấn, 2025). Điều này hạn chế khả năng đầu tư cho hạ tầng và dịch vụ công, đồng thời làm suy giảm động lực phát triển. Trong bối cảnh đó, mô hình chính quyền đô thị của Berlin cung cấp nhiều giá trị tham khảo quan trọng, song cũng đặt ra những giới hạn nhất định khi vận dụng vào Thành phố Hồ Chí Minh.

### 3.2. Giá trị tham khảo từ mô hình chính quyền đô thị Berlin

*Thứ nhất*, mô hình Berlin cho thấy giá trị của việc thiết lập một cơ chế phân quyền rõ ràng và thực chất. Sự phân định giữa cấp bang (hoạch định chính sách) và cấp quận (thực thi) giúp nâng cao hiệu quả quản trị và bảo đảm tính linh hoạt ở cấp cơ sở. Đây là bài học quan trọng đối với TP.HCM trong việc tái thiết kế mối quan hệ giữa chính quyền thành phố và các đơn vị trực thuộc theo hướng tăng quyền tự chủ cho cấp dưới.

*Thứ hai*, mô hình Berlin nhấn mạnh tính tự chủ tài chính và quyền lập pháp nhất định của chính quyền đô thị. Mặc dù Việt Nam là nhà nước đơn nhất, nhưng việc mở rộng thẩm quyền quyết định

tài chính và ban hành các quy định mang tính đặc thù cho TP.HCM là hoàn toàn khả thi và cần thiết, đặc biệt trong các lĩnh vực như quy hoạch, đầu tư công và quản lý dịch vụ đô thị.

*Thứ ba*, các phương thức quản trị hiện đại như mô hình “tập đoàn đô thị” và chuyển đổi số góp phần nâng cao hiệu quả, minh bạch trong cung cấp dịch vụ công. Đây là hướng đi phù hợp với mục tiêu xây dựng đô thị thông minh tại TP. Hồ Chí Minh và xu thế phát triển mô hình “chính phủ nhỏ, xã hội lớn”, phát huy vai trò của doanh nghiệp và các tổ chức xã hội trong thực hiện nhiệm vụ công (Nguyễn, K. L., & Đoàn, V. D., 2019).

### 4. Gợi mở cho Thành phố Hồ Chí Minh xây dựng khung pháp lý đặc thù chính quyền đô thị

*Thứ nhất, xây dựng khuôn khổ pháp lý riêng cho chính quyền đô thị - Luật Đô thị đặc biệt*

Việc xây dựng một đạo luật riêng về chính quyền đô thị đặc biệt cần tạo ra cơ chế pháp lý thực sự khác biệt so với mô hình chính quyền địa phương hiện hành. Theo đó, cần xác định rõ tiêu chí của đô thị đặc biệt và thiết kế mô hình tổ chức phù hợp với yêu cầu quản trị của các đô thị lớn (Hội đồng Nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh, 2026). Đồng thời, có thể nghiên cứu tái cấu trúc các đơn vị hành chính dưới cấp thành phố theo hướng tăng thẩm quyền quản trị và xem xét các cơ chế đại diện linh hoạt thay thế mô hình HĐND phường truyền thống, qua đó bảo đảm tính đại diện, tinh gọn bộ máy và nâng cao hiệu quả quản trị đô thị.

*Thứ hai, phân quyền thực chất cho chính quyền thành phố, các đơn vị trực thuộc*

Việc đẩy mạnh phân quyền cần theo hướng trao quyền thực chất cho Thành phố Hồ Chí Minh trong các lĩnh vực trọng yếu như quy hoạch, đầu tư công và quản lý dịch vụ đô thị. Thành phố cần được chủ động hơn trong điều chỉnh quy hoạch, quyết định các dự án sử dụng ngân sách địa phương và tăng cường áp dụng cơ chế hợp tác công - tư trong cung cấp dịch vụ công. Tuy nhiên, quá trình phân quyền phải đi kèm với các cơ chế giám sát, kiểm toán và công khai thông tin nhằm bảo đảm hiệu quả quản lý và trách nhiệm giải trình (Bộ Chính trị, 2026).

*Thứ ba, cần tăng cường tự chủ tài chính cho chính quyền đô thị*

Việc tăng cường tự chủ tài chính là điều kiện quan trọng để nâng cao hiệu quả quản trị đô thị. Theo đó, cần cải cách cơ chế phân bổ ngân sách theo hướng tăng quyền chủ động cho Thành phố Hồ Chí Minh trong quản lý nguồn thu và chi tiêu. Đồng thời, thành phố cần được mở rộng các nguồn thu thông qua các công cụ tài chính đô thị phù hợp như thuế tài sản, phí ùn tắc giao thông và khai thác giá trị gia tăng từ đất. Tuy nhiên, tự chủ tài chính phải đi đôi với kỷ luật tài khóa và các phương thức quản lý hiện đại nhằm bảo đảm sử dụng hiệu quả nguồn lực công.

*Thứ tư, đổi mới phương thức quản trị đô thị theo hướng hiện đại*

Bên cạnh cải cách thể chế và tài chính, việc đổi mới quản trị đô thị theo hướng hiện đại là yêu cầu tất yếu. Trọng tâm là phát triển chính quyền số thông qua xây dựng cơ sở dữ liệu đô thị tích hợp, mở rộng dịch vụ công trực tuyến và ứng dụng định

danh điện tử. Đồng thời, cần từng bước tách bạch chức năng quản lý nhà nước và cung ứng dịch vụ công nhằm nâng cao hiệu quả phục vụ, đi kèm với cơ chế giám sát và khung pháp lý chặt chẽ để bảo đảm trách nhiệm xã hội và hạn chế nguy cơ thương mại hóa quá mức.

### **5. Kết luận**

Nghiên cứu cho thấy, mô hình chính quyền đô thị Berlin được xây dựng trên sự kết hợp giữa quyền tự chủ cao của cấp bang và cơ chế phân cấp hợp lý cho cấp quận, tạo nên hệ thống quản trị đô thị hiệu quả, linh hoạt và hiện đại. So sánh với Thành phố Hồ Chí Minh cho thấy, mô hình hiện hành vẫn còn những hạn chế về phân quyền, tự chủ tài chính và tính đặc thù của chính quyền đô thị. Trên cơ sở đó, bài viết đề xuất hoàn thiện khung pháp lý riêng cho chính quyền đô thị, tăng cường phân quyền thực chất, mở rộng tự chủ tài chính, đẩy mạnh chuyển đổi số và nâng cao sự tham gia của người dân nhằm hướng tới mô hình quản trị đô thị hiện đại, hiệu quả và phát triển bền vững■

### **TÀI LIỆU THAM KHẢO:**

- Bộ Chính trị. (2026). Nghị quyết của Bộ Chính trị về xây dựng và phát triển Thành phố Hồ Chí Minh trong kỷ nguyên mới. <https://www.hcmcpv.org.vn/tin-tuc/ngphi-quyet-cua-bo-chinh-tri-ve-xay-dung-va-phat-trien-tphcm-trong-ky-nguyen-moi-1491943811>. Truy cập ngày 10/05/2026
- Hội đồng Nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh. (2026). Chính quyền đô thị đặc biệt: Kiến tạo một khung thể chế ổn định, linh hoạt. <https://hdnd.hochiminhcity.gov.vn/tin-tuc/tin-tong-hop/chinh-quyen-do-thi-dac-biet-kien-cao-mot-khung-the-che-on-dinh-linh-hoat>. Truy cập ngày 10/05/2026
- Nguyễn, K. L., & Đoàn, V. D. (2019). Xây dựng mô hình Chính phủ nhỏ, xã hội lớn - Xu hướng trên thế giới và những vấn đề đặt ra ở Việt Nam hiện nay. Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia Sự thật.
- Nguyễn Quốc Sửu (2025). Cơ sở lý luận và thực tiễn tổ chức chính quyền địa phương. <https://www.quanlynhanuoc.vn/2025/04/12/co-so-ly-luan-va-thuc-tien-to-chuc-chinh-quyen-dia-phuong/>. Truy cập ngày 10/05/2026
- VCCI (2025). Giải quyết những vấn đề cấp bách khi chuyển sang mô hình chính quyền địa phương 2 cấp. <https://vcci.com.vn/news/giai-quyet-nhung-van-de-cap-bach-khi-chuyen-sang-mo-hinh-chinh-quyen-dia-phuong-2-cap>. Truy cập ngày 10/05/2026
- Vũ Tuấn (2025). 'TP HCM không xin thêm tiền, chỉ xin thể chế'. <https://vnexpress.net/tp-hcm-khong-xin-them-tien-chi-xin-the-che-4957849.html>. Truy cập ngày 10/05/2026
- Wollmann, H. (2019). Local government and governance in Germany: Challenges,
- Dickinson, R. E. (1945). The regions of Germany (K. Mannheim, Ed.). MW Books.
- Fedtke, J. (2021). European Yearbook of Constitutional Law 2020: The city in constitutional law (European Yearbook of Constitutional Law Series). <https://thegetf.org/asserpress/books/?rId=13976>. Truy cập ngày 10/05/2026
- Germany. (1949). Basic Law for the Federal Republic of Germany (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland). <https://www.wipo.int/wipolex/ru/legislation/details/9482>. Truy cập ngày 10/05/2026

Schefold, D. (2013). Local government in Germany. *Consiglio Nazionale delle Ricerche*, (1), 1–22.

The Governing Mayor Senate Chancellery. (2024). Berlin’s political structure. <https://www.berlin.de/rbmskzl/en/the-senate/political-structure/>. Truy cập ngày 10/05/2026

responses and perspectives. Springer. <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-68354-1>. Truy cập ngày 10/05/2026

**Ngày nhận bài: 05/5/2026**

**Ngày phản biện đánh giá và sửa chữa: 18/5/2026**

**Ngày chấp nhận đăng bài: 04/6/2026**

## **ORGANIZATION OF URBAN GOVERNMENT IN BERLIN AND REFERENCE VALUES FOR HO CHI MINH CITY**

**● NGUYEN HAI DANG**

Faculty of Administrative and State Law, Ho Chi Minh City University of Law

Email: nhdang@hcmulaw.edu.vn

### **ABSTRACT:**

This study analyzes the organizational model of Berlin’s urban government within the specific context of a “city-state” in a federal system, clarifying its institutional structure, operational mechanisms, and authority distribution. The study shows that Berlin has developed an effective governance model based on high autonomy at the state level combined with appropriate decentralization to districts. Comparing with Ho Chi Minh City, the study identifies limitations in decentralization, financial autonomy, and institutional specificity, and proposes solutions to enhance decentralization, improve the legal framework, and modernize governance.

**Keywords:** special urban law, urban government, Berlin government, urban governance, two-tier government.